

مطالعه محدوده قانونی و حریم شهرها در راستای سیاست‌های حمایت از حقوق شهروندی

اله‌بخش کاوسی

استادیار، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

چکیده

افزایش جمعیت شهری ایران و توسعه گسترده شهرها و افزایش قیمت زمین و مسکن تأثیر قابل توجهی بر حقوق شهروندی و توسعه سکونت‌گاه‌های غیررسمی داشته و زمینه را برای کاهش سهم اجتماعی شهروندی در عدم شناخت کافی در خصوص مرزها و حریم‌ها و محدوده‌های قانونی و مجاز شهری و توسعه آن به وجود آورده است. هدف پژوهش موردنظر توجه به ضوابط شهری و بیان حریم‌ها و قوانین مربوط به آن در راستای ایجاد آسایش زندگی و تحقق حقوق شهروندی است. نتایج مقاله نشان می‌دهد در صورت اعمال سیاست‌های حمایتی اجتماعی و آگاهی مردم از حریم اجتماعی در عرصه خصوصی و حریم‌های شهری و مجاز ساختمان‌سازی و تأسیسات شهری و نظامی در عرصه عمومی، با رعایت حقوق شهروندان می‌توان آسیب‌های اجتماعی را کاهش داد و با در نظر گرفتن تعهد به انجام وظیفه ادارات مسئول در کنترل عدم صدور مجوز ساخت و تأسیسات شهری برای ساختمان‌هایی که ایمن نبوده و مجوز قانونی و حقوقی برای ساخت در حریم‌های غیرقانونی را ندارند لازم است سیاست‌هایی اتخاذ گردد تا با استفاده از توان بالقوه مردم در احترام به قانون و حقوق شهروندی، از بروز مشکلات اجتماعی و تضییع حقوق شهروندی حاصل مانند سکونت‌گاه‌های غیررسمی و حاشیه‌نشینی جلوگیری نمود تا همه مردم از دسترسی مناسب به زیرساخت‌های شهری و حقوق اجتماعی در محدوده قانونی که امکان ارائه خدمات برای مدیریت شهری در راستای ایجاد آرامش و آسایش اجتماعی منطبق بر حقوق شهروندی میسر است از حقوق و مزایای مدنی بهره‌مند و برخوردار گردند.

واژه‌های کلیدی: حریم، محدوده قانونی، حقوق شهروندی، آسیب‌های اجتماعی، مجوز قانونی

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۷، شماره ۲، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۴۳۸-۴۴۵